

MOZAIKA

Toulky časem a krajinou Kájovska

1/2022

Ideje a vize Kájova

ISSN 2571-3698

01

Náš domov pod kájovskou věží, foto Josef Beňo

IDEJE A VIZE KÁJOVA – 1/2022

Co je nového „na obci“? Přehled hlavních aktivit obce za léta 2019-2021

/ Jan Radimský - Bohumil Šíp	2
Společenská kronika / Leona Hradecká	18
Ideje a vize / Jiří Dvořáček	22
Dobrovolní hasiči Kájov / Miroslav Hrdlička	23
Tělovýchovná jednota Sokol Kájov / Daniel Vejvoda	27
Činnost Mysliveckého spolku Kájov / Václav Velek	30
Český svaz včelařů / Marcela Vozábalová	34
Staré Dobrkovice - bytovka „hokejka“ / Magdalena Švehlová	38
Sousedský život novosedelský / Tereza Kořánová - Lenka Vozábalová	39
Radost pro všechny, z. s. / Lenka Augustinová	41
Pocta boletického kostelu sv. Mikuláše / Lenka Augustinová	43
Spolek Křenov / Marie Radová	44
Zvelebování srubu v Kladenském Rovném / Natálka Postlová	46
Kájovská komunita Milosrdných sester sv. Kříže / Sestra Karmela	47

Authors © Lenka Augustinová - Josef Beňo - Jiří Dvořáček - Michal Dvořáček - Leona Hradecká - Miroslav Hrdlička - Jiří Jiroušek - Tereza Kořánová - Marcela Paloudová - Natálka Postlová - Jitka Radimská - Marie Radová - Jindra Řeháčková - Sestra Karmela - Magdalena Švehlová - Alena Slámová - Daniel Vejvoda - Václav Velek - Lenka Vozábalová - Marcela Vozábalová, 2022

MOZAIKA, TOULKY ČASEM A KRAJINOU KÁJOVSKA, kulturně-společenská revue.

Periodický tisk územního samosprávného celku registrovaný u MK ČR pod č. E 23535, vychází 3x ročně. Vydavatel: Obec Kájov, Kájovská 100, 382 21 Kájov, IČO : 00245933. Přípravu obsahu koordinuje ediční komise rady obce ve složení: prof. PhDr. Jitka Radimská, Dr. (předsedkyně), MUDr. Jiří Dvořáček, Mgr. Marcela Paloudová. Jazyková redakce Magdalena Radimská. Kontakty: tel: +420-380-731-237, e-mail: mozaika@ou-kajov.cz, web: http://www.kajov.eu. Uzávěrky jednotlivých čísel 31. leden, 31. květen a 30. září. Tematické číslo Ideje a vize Kájova 1/2022 vyšlo dne 1. 5. 2022. Zdarma pro občany Kájova. ISSN 2571-3698

Návštěva skautů ze Skotska

Putování do Betléma 2021

Občas k nám přicházejí i lidé bez domova, buď místní, nebo jen procházející. Ti pak vezmou za vděk teplým čajem, jídlem, někdy oblečením. Proto máme tak zvanou charitní skříň a v ní menší zásoby oblečení, bot, hygienických potřeb apod.

Přestože trvající doba covidu omezila mnoho činností, stále se nám daří uskutečnit již tradiční akce (nejen) pro děti jako Putování se svatým Martinem, Návštěvu sv. Mikuláše, Putování do Betléma nebo Tříkrálovou sbírku. Lze to jen díky nadšeným dětem a dobrým lidem, kteří jsou ochotni obětovat čas a také díky dlouhodobé dobré spolupráci s místní základní školou v čele s paní ředitelkou Mgr. Lenkou Augustinovou. Je nám líto, že jsme letos neměly žádné tvoření pro děti. Hledáme cestu, jakým jiným způsobem by šlo realizovat.

Naše činnost na kájovské faře je velmi rozmanitá. Ale to asi patří k našemu způsobu života. V roce 1872 přišly ze Švýcarska na pozvání hraběnky Luisy Šternberkové první sestry do Malenovic, kde se měly starat o děti v mateřské školce. Už předtím ale přišly tři sestry do Horního Litvínova, kde měly pracovat v továrně na sukna. Podle přání našich zakladatelů P. Theodosia Florentiniho (1808-1865) a Matky Marie Terezie (1825-1888) mají sestry dělat to, co je potřeba. Letos slavíme už 150 let Milosrdných sester sv. Kříže v české zemi.

Uvědomujeme si, že naše působení v Kájově je možné proto, že nad námi drží ochrannou ruku duchovní správce prelát Václav Pícha, J.C.D. a také moc děkujeme za vstřícnost a podporu panu starostovi, místostarostovi, všem zastupitelům i všem zaměstnancům obecního úřadu.

Když jsem dostala úkol napsat něco o naší činnosti zde v Kájově, vedlo mě to k zamyšlení. Dovolím si tedy tento závěr. Tak jako můžeme vyjmenovat mnoho činností, které v domácnosti dělá maminka, přece víme, že nejde jen o ty jednotlivé činnosti, ale důležité je, že tím vším vytváří domov. Stejně tak i učitel učí děti matematiku, jazyky, zeměpis nebo dějepis, ale víme, že tím především mladou generaci vzdělává a předává jí naši kulturu. I my zde máme zcela konkrétní úkoly a činnost. Podstatné však je, že tu jsme jako připomínka určitých životních nadčasových hodnot a že se tu v kostele u Panny Marie modlíme za tento kraj. Dovolím si říct, že jsme si toto místo zamilovaly a až budeme někdy poslány jinam, odneseme si ho v srdci.

Co je nového „na obci“?

Vážení a milí spoluobčané,

od svého vzniku v roce 2019 se Mozaika věnovala především tématům historickým a kulturním, takže informace o aktuálním dění na obci poskytovaly jen webové stránky a zápisy z jednání rady a zastupitelstva. Tam je ale mezi drobnými zprávami z denního provozu těžké získat nadhled a udělat si dobrou představu o tom, kam obec směřuje, jaké jsou její priority, kam putují prostředky na větší investice, nebo jaké úkoly stojí před obcí do budoucna. Právě těmto otázkám budou věnovány následující stránky, kde se pokusíme v několika tematických kapitolách souhrnně zmapovat podstatné kroky, které obec podnikla za uplynulé tři roky.

Ačkoli větší část tohoto období poznamenal výrazný útlum života daný pandemií koronaviru, je z přehledu patrné, že z hlediska počtu uskutečněných projektů a objemu realizovaných investic šlo naopak o období plné tvůrčí aktivity, a to i ve srovnání s roky předchozími. Významnou měrou k tomu přispěla také intenzivnější činnost obecní rady, která se v letech 2019–2021 scházela pravidelně ve zhruba třítydenních intervalech a přijala celkem 488 usnesení. Řadu věcí se naopak realizovat či dokončit zatím nepodařilo – ať už kvůli nedostatku sil, financí, omezeným možnostem dodavatelů nebo kvůli jiným objektivním překážkám – alespoň na ty hlavní se pokusíme v textu také upozornit.

V Kájově se v posledních třech letech samozřejmě událo mnoho dalších zajímavých aktivit, které neorganizovala obec, ale vznikají díky čínorodé iniciativě nejrůznějších občanských spolků, školy, církve nebo individuálních nadšenců. O nich se lze dočíst ve druhé polovině tohoto čísla Mozaiky. Podpora těchto spontánních aktivit patří k hlavním prioritám obce a jsme za ně velmi rádi – protože teprve díky nim se z obce v suchém, administrativním smyslu stává *polis* či *komunita*, tedy společně sdílený a spravovaný prostor, který je příjemným a smysluplným místem k životu pro nás pro všechny.

za obecní radu
Jan Radimský a Bohumil Šíp

Revitalizace panelového domu č.p. 41 v Boleticích

Přehled hlavních aktivit obce za léta 2019-2021

Jan Radimský, Bohumil Šíp

Bytové domy

V současné době má obec Kájov ve vlastnictví 5 bytových domů s celkovým počtem 43 bytových jednotek, což považujeme s ohledem na velikost obce za adekvátní. Umožňuje to poskytovat cenově dostupné a kvalitní bydlení lidem, kteří mají stálé příjmy, ale bydlení „ve vlastním“ si přesto nemohou dovolit – např. mladé rodiny, rodiče samoživitelé, senioři apod. Ke dvěma bytovým domům v Kájově (Kájovská č.p. 10 a Potoční č.p. 85) přibýly v letech 2016 dva bytové domy v Boleticích (č.p. 1 a č.p. 41), které obec získala od Ministerstva obrany ČR, a nejnověji dům v Kájovské ulici č.p. 8, který obec koupila v roce 2021.

Do rekonstrukcí obecních bytových domů i jednotlivých bytů obec intenzivně investuje a nájemné u nových smluv nastavuje tak, aby zajišťovalo návratnost těchto investic ve zhruba desetiletém horizontu. Všechny nové nájemní smlouvy jsou uzavírány na dobu určitou, díky čemuž se daří účinně předcházet případným problémům s neplacením nájemného.

Největší investice putovala do revitalizace **panelového domu č.p. 41 v Boleticích**, která předpokládala komplexní zateplení, výměnu oken i dveří a výměnu topného systému. Rekonstrukce byla dokončena v roce 2021 s celkovými náklady ve výši 6,7 milionu Kč, část ve výši 2,46 milionu Kč pokryje dotace Ministerstva pro místní rozvoj očekávaná v roce 2022. Podobná rekonstrukce čeká také **bytový dům č.p. 1 v Boleticích na Manínách** – projekt revitalizace je aktuálně v přípravě a pro realizaci se počítá s využitím dotačního programu Nová zelená úsporám. V roce 2021 proběhla v tomto domě kompletní rekonstrukce jedné bytové jednotky vč. výměny topení s náklady ve výši 751 tis. Kč.

Nově zakoupená budova č.p. 8 (u autobusové zastávky), foto Jitka Radimská

Dvě bytové jednotky byly kompletně rekonstruovány také v **bytovém domě Kájovská č.p. 10** v Kájově: rekonstrukce přízemního bytu 1+1 v roce 2019 vyšla na 400 tis. Kč a rekonstrukce bytu 2+1 ve 2NP vč. výměny topení v roce 2021 stála 900 tis. Kč, dále proběhla výměna dvou kotlů v celkové výši 360 tis. Kč.

V **bytovém domě Potoční 85 v Kájově** došlo k výměně 5 kotlů, které již nevyhovovaly emisním normám, s celkovými výdaji 700 tis. Kč. V domě proběhla v roce 2019 kompletní rekonstrukce elektrorozvodů ve výši 490 tis. Kč. Také pro tento dům je nyní v přípravě projektová dokumentace na kompletní revitalizaci, která předpokládá rekonstrukci střechy, stoupaček a zateplení budovy, včetně vybudování jedné nové bytové jednotky formou půdní vestavby.

Dům v Kájovské ulici č.p. 8 u autobusové zastávky pochází z 20. let 20. století, a patří tedy k nejstarším necírkevním budovám v obci. Budova české školy byla postavena za neuvěřitelných 5 měsíců v roce 1924, později fungovala jako mateřská školka a teprve následně byl objekt přestavěn pro potřeby bydlení: nejde tedy i s ohledem na vnitřní dispozice o bytový dům v pravém slova smyslu, ale o stavbu, která má z hlediska obce spíše jistou historickou hodnotu. Na odkoupení tohoto domu se obec dohodla s dosavadními soukromými majiteli, kteří v tomto domě bydleli, ale neměli dostatek prostředků na investice do údržby a rekonstrukci budovy. Obec tento dům odkoupila v roce 2021 za 5,1 milionu Kč a s původními majiteli uzavřela nájemní smlouvy na dobu určitou tak, aby mohli své původní byty užívat do konce roku 2024. V roce 2022 zde proběhne výměna kotle, který nespĺňuje potřebné emisní normy, a o dalším využití a rekonstrukci této – z hlediska Kájova již historické – budovy rozhodne příští obecní zastupitelstvo.

Další obecní budovy

Vedle bytových domů vlastní obec také řadu dalších objektů, z nichž některé už mají zásadnější opravy za sebou (např. budova ZŠ), ale jiné procházejí intenzivní rekonstrukcí teprve nyní – jde především o části bývalého areálu MŠ Kájov a výhledově také o budovu obecního úřadu. Zejména stará budova obecního úřadu na adrese Kájovská č.p. 100, postavená původně jako ředitelství místního závodu Státních statků Šumava, kde v posledních letech fungovala

Rekonstrukce bývalé prodejny FLOP na Boletické č.p. 115, kde je nově pobočka České pošty, ordinace dětské lékařky a provizorně také obecní úřad.

vedle obecního úřadu také pošta, dětský lékař a obecní knihovna, je ze stavebně technického hlediska ve zcela nevyhovujícím stavu. Hlavním úkolem obce proto bylo zajistit občanům služby obecního úřadu, pošty, dětské ordinace i knihovny tak, aby stará budova Kájovská 100 mohla projít komplexní rekonstrukcí. To se podařilo připravit především díky kompletní přestavbě bývalé prodejny „FLOP“, která fungovala v letech 1994–2017 v prostorách původního západního pavilonu areálu MŠ z 80. let. minulého století.

Budova **bývalé prodejny FLOP na Boletické č.p. 115** prošla komplexní rekonstrukcí v letech 2019–2020, s celkovými náklady ve výši 9 690 tis. Kč. Vznikly zde nové prostory pro pobočku České pošty a pediatrická ordinace, kde působí dětská lékařka MUDr. Radka Kynická: obě tyto služby už na nové adrese zůstanou. Dále zde vznikl variabilní prostor využitelný jako kanceláře, kde v současné době provizorně funguje obecní úřad. Jde sice o prostory omezené (není zde např. jednací sál, obřadní síň nebo místo pro archiv písemností), ale funkční. Interiér je přitom uzpůsoben tak, že vnitřní příčky lze snadno přemístit či odstranit, aby bylo v budoucnu možné využít tyto prostory i jinak – ať už pro potřeby obce, místních spolků, nebo ke komerčnímu pronájmu.

Také přízemí **prostředního pavilonu Mateřské školy** prochází v letech 2021–2022 intenzivní rekonstrukcí. Předání hotové stavby je plánováno na jaro 2022 a celkové náklady na rekonstrukci dosáhnou předpokládané výše 6 680 tis. Kč. Zde vzniknou nové prostory pro obecní knihovnu a také kompletně vybavená zubařská ordinace.

Rekonstruovaný prostřední pavilon MŠ na Boletické ulici. V přízemí nová obecní knihovna a ordinace zubního lékaře.

Stará budova obecního úřadu. foto Josef Beňo

Nejnáročnějším projektem bude **rekonstrukce starého obecního úřadu** na adrese Kájovská 100. V současné době se po zpracování připomínek zastupitelů dokončuje kompletní projektová dokumentace, která předpokládá zachování většiny nosného skeletu staré budovy, z něž bude ubourána jen část nejvyššího patra kvůli zlepšení estetických parametrů (viz vizualizace na protější straně). Vedle prostor pro kanceláře obecního úřadu zde vznikne také jednací sál obecního zastupitelstva, obřadní síň a společenská místnost (klubovna) pro místní spolky. V přízemí projekt počítal i s umístěním archivu OÚ a ZŠ, který se mezitím podařilo umístit jinde. Uvolněné prostory tak budou moci najít nové využití - například jako **ordinace praktického lékaře**, o jejímž zřízení obec také jedná. Rekonstrukce OÚ bude jistě finančně velmi nákladná a nebude ji možné realizovat bez využití dotací. To však již bude úkol pro nové zastupitelstvo po volbách v roce 2022.

Budovy základní školy, tělocvičny a mateřské školy prošly komplexní rekonstrukcí v průběhu posledního desetiletí, takže nevyžadují větší investice a opravy. Do tělocvičny byla v roce 2019 pořízena rekuperační jednotka za 1,11 milionu Kč, částečně hrazená z dotace od SFŽP ve výši 670 tis. Kč. V areálu MŠ byla pro děti v letech 2020-2021 vybudována nová zahrada v rámci projektu „Zahrada... barevná, jedlá, mokrá, hravá, ozvučená, voňavá a odpočinková“ s náklady ve výši 660 tis. Kč a přislíbenou dotací od SFŽP ve výši Kč 440 tis. Kč.

Obec dále vlastní také budovu **bývalého obchodu v Boleticích**, která je ve špatném technickém stavu a obec pro ni nemá vhodné využití. Záměrem, který podpořilo i obecní zastupitelstvo, je tuto budovu prodat prostřednictvím služeb realitní kanceláře.

Vizualizace možné budoucí podoby rekonstruovaného obecního úřadu dle projektu firmy Stavprojekt s.r.o.

Kulturní památky

Nejvýznamnější kulturní památkou v majetku obce Kájov je bezesporu kostel sv. Mikuláše v Boleticích, který obec získala v roce 2016. Jde o stavbu s velkou historickou hodnotou a výrazným geniem loci, vhodnou k pořádání kulturních i společenských akcí, která však současně bude vyžadovat vysoké investice na rekonstrukci. Ani s využitím nejrůznějších dotačních titulů nebude v silách obce zvládnout takový úkol v horizontu několika let, spíše je pravděpodobné, že půjde o několik desetiletí. Jako první strategický krok zadala obec v roce 2019 zakázku na vypracování komplexní projektové dokumentace na rekonstrukci celého areálu kostela sv. Mikuláše, s pořizovacími náklady ve výši 1 770 tis. Kč, která má na základě výchozího stavu, požadavků obce a památkářů navrhnout podrobnou „cestovní mapu“, podle níž by se v budoucnu měla rekonstrukce ubírat. Tento projekt je v současné době před dokončením a zpracovatel, firma DigiTry Art Technologies, konzultuje s vedením obce a zastupitelstvem variantní návrhy některých řešení.

Opravám menších kulturních památek a drobných sakrálních staveb věnuje obec v rámci svých rozpočtových možností péči průběžně a snaží se využívat také dotace. V roce 2021 byla s využitím dotace Jihočeského kraje opravena kaple v Křenově za celkové náklady ve výši 550 tis. Kč, v roce 2022 se podává žádost o dotaci na opravu kaple v Mezipotočí. Na řadu drobných sakrálních staveb v katastru obce – kapliček, křížků a božích muk, však obecní prostředky ani síly zatím nestačí.

Větších oprav se v posledních letech z obecních prostředků dočkal také hřbitov v areálu Kájovského kostela. V první fázi byly v r. 2021 vybudovány zpevněné chodníky a přístřešek, byly opraveny obě přístupové schodiště a přilehlá opěrná zeď. Celkové náklady na tuto rekonstrukci činily 1 220 tis. Kč, dotace od KÚJČK činila 250 tis. Kč. Po dokončení projektové dokumentace včetně stavebního povolení proběhne druhá etapa oprav, kde dojde k rekonstrukci obvodové zdi na západní a severní straně.

Kaple v Křenově po opravě, foto Jiří Dvořáček

Dětská hřiště

V Kájově již dětská hřiště fungují, investiční prostředky na nová hřiště pro děti proto směřovaly v uplynulých třech letech do Kájovských osad. V letech 2019–2020 vznikla hřiště v Kladném, v Mezipotočí, Novosedlech a několik herních prvků bylo osazeno také do Kladenského Rovného, souhrnné náklady na realizaci dosáhly 1 950 tis. Kč. V roce 2020 pak bylo vybudováno nové dětské hřiště v Křenově, celkem za 670 tis. Kč.

Dětská hřiště v Mezipotočí, Kladném, Novosedlech a Kladenském Rovném, foto Jitka Radimská

Dopravní infrastruktura

Kájov se v posledních desetiletích velmi rozrostl a proměnil (viz zejména vybudování nové hlavní silnice I/39), takže stávající dopravní infrastruktura – tedy silnice, chodníky, přechody pro chodce atp. – už leckde nevyhovuje současnému intenzivnímu provozu. Vedle běžných oprav a rekonstrukcí musí tedy obec řešit postupně i tyto systémové problémy, které jsou kvůli složitým majetkovým vztahům a dopravně-inženýrským stavebním předpisům často obtížnými rébusy.

Jedním z takových problémů je bezpečný přístup pěších – a zejména dětí – na fotbalové hřiště. Proto zadala v roce 2021 obec zakázku na vypracování projektové dokumentace, která předpokládá vybudování chodníku, přechodu pro chodce a lávky přes Polečnici tak, aby umožnila bezpečný pohyb chodců od Kájovské základní školy na fotbalové hřiště. V návaznosti na to byla zadána v r. 2021 také studie proveditelnosti, která navrhne možnost vybudovat návazný chodník pro pěší z fotbalového hřiště k hospodářské prodejně Royas, dále k železniční stanici a průmyslovou zónou až do osady Kladné, přičemž překonání hlavní silnice I/39 a přivaděče by bylo řešeno bezpečně průchodem kolem Polečnice pod stávajícími silničními mosty. To by v budoucnu pomohlo vyřešit další dlouholetý problém, tedy bezpečný pohyb pěších (a zejména dětí) mezi osadou Kladné a Kájovskou školou. Řadu podobných dopravně-infrastrukturních problémů se zatím uspokojivě řešit nedaří. Narůstající (zejména nákladní) doprava v průmyslové zóně okolo nádraží by vyžadovala rozšíření silničního „S“ okolo Kájovské hospody, ale řešení této otázky se neobejde bez výkupu částí pozemků od několika soukromých majitelů, o čemž se zatím vedou jednání. Na podobné problémy naráží též zajištění bezpečného pohybu pěších po Boletické ulici od současné pošty směrem ke křižovatce nad Jednotou a dále k čerpací stanici, a případně k autobusové zastávce Kájov-rozcestí. V této lokalitě je zvažována také trasa cyklostezky s napojením na Petráškův dvůr a dále do Českého Krumlova, kde se

Potoční ulice během oprav a ulice Za Kapličkou po opravě, zdroj fotokronika Obce Kájov

v roce 2000 podařilo vykoupit jeden pozemek od soukromého majitele (164 tis. Kč), ale další realizaci zatím stojí v cestě nevyřešené majetkoprávní vztahy k ostatním pozemkům.

Nemálo oprav a investic do dopravní infrastruktury se nicméně v posledních třech letech úspěšně realizovat podařilo (celková výše výdajů je 27, 32 milionu Kč). Patří k nim zejména následující:

- Rekonstrukce místní komunikace v ulici U třech svatých a U Štěpky formou společné investice, na které se podílela obec Kájov (1 570 tis. Kč) a soukromí investoři (150 tis. Kč)
- Vybudování chodníku a kontejnerových stání u panelových domů Májová 26 a 27 (investice ve výši 1 100 tis. Kč byla částečně hrazena z dotace Programu na obnovu venkova ve výši 220 tis. Kč)
- Stavba obratiště na Slunečné ulici (670 tis. Kč včetně projektové dokumentace)
- Oprava dešťové kanalizace u bytových domů Boletická 125-126 (790 tis. Kč) a následná kompletní oprava asfaltového povrchu ulice Za kapličkou
- Oprava komunikací Novosedly – Hojdy a Přelštica – Slunný vrch
- Oprava komunikace po vodovodu v Křenově (150 tis. Kč) a asfaltový kryt u ČOV v Křenově (170 tis. Kč)
- Odvodnění okolo bytového domu Boletice č.p. 1 – Maniny (470 tis. Kč)
- Položení asfaltového krytu v ZTV Kladenské Rovné (310 tis. Kč) a následná kolaudace tohoto ZTV
- Nový kryt a výspravy komunikace v lokalitě Kladné-Záhorkov (500 tis. Kč)
- Zřízení komunikace v lokalitě Kladné „U Havlů“ (310 tis. Kč)
- Vybudování zpevněné plochy pro kontejnery na tříděný odpad v Kladném (90 tis. Kč)

Celková rekonstrukce místní komunikace v ulici Potoční se bude projektovat v letošním roce, realizace bude následně navržena do rozpočtu obce na rok 2023 s tím, že ještě před samotnou realizací je nutné uložit do země kabel vysokého napětí z důvodu vybudování nové trafostanice.

Ke zvýšení dopravní bezpečnosti přispěl nový radar instalovaný v roce 2021 na příjezdu do Kájova v Boletické ulici, s náklady ve výši 70 tis. Kč. Tento radar zaznamenává registrační značky projíždějících aut, což vedlo k výraznému zklidnění dopravy a přimělo většinu řidičů dodržovat v tomto úseku maximální povolenou rychlost. Původní radar, který pouze měří rychlost projíždějících vozidel, byl přemístěn na hlavní silnici do Křenova.

Obec také pravidelně jedná se společností Jikord s.r.o., jihočeským koordinátorem veřejné dopravy, o zajištění kvalitnějšího vlakového a autobusového spojení do Kájova. Ne vždy jsou naše požadavky a návrhy zohledněny – úspěchem bylo ale v roce 2020 prodloužení trasy osobního vlaku č. 8121 na trase z Českých Budějovic, který končil jízdu v Českém Krumlově a nyní zajíždí až do Kájova. Vlaku má pravidelný odjezd z Českých Budějovic v 15,22, takže ho využívají zejména studenti středních škol z Českých Budějovic k návratu domů.

ČOV Křenov postavená v roce 2019. Foto Jiří Dvořáček

Zpevnění hráze rybníka v Mezipotočí, foto Josef Beňo.

Vodovody a kanalizace

Největší investicí realizovanou v roce 2019 firmou Auböck s.r.o. byla stavba čističky odpadních vod v Křenově za celkovou cenu 6 milionů Kč., z nichž 3,21 milionu Kč pokryla dotace z programu MZE a kofinancování z KUJČK. Dále byly provedeny dílčí opravy vodovodů, zejména v ulici Za Kapličkou (1 920 tis. Kč) a v Potoční ulici (550 tis. Kč).

Dlouhodobým problémem vnitřního Kájova je vodovodní řad, vybudovaný ve 2. polovině minulého století často bez řádné projektové dokumentace a s nedořešenými majetkovými vztahy k příslušným pozemkům. To velmi komplikuje a prodražuje řešení havárií, které se bohužel vzhledem ke stáří vodovodu objevují stále častěji. Například v roce 2021 došlo k havárii vodovodního potrubí na soukromém pozemku, a protože staré vodovodní rozvody neumožnily uzavřít přívody k jednotlivým objektům, netekla několik dní voda v prodejně Jednota, v mateřské škole a v bytovém domě č.p. 23. Vedle samotné nákladné opravy tak obec zajišťovala obyvatelům dodávky pitné vody, možnost mytí v budově ZŠ a praní v budově TJ Sokol. Dlouhodobou prioritou obce je proto takovým haváriím předcházet a vodovodní řad v Kájově postupně rekonstruovat.

Vodní toky

Obec má ve svém vlastnictví řadu rybníků, nádrží a stok, o které musí průběžně pečovat. Největší investicí v této oblasti byla komplexní oprava a odbahnění vodních nádrží pod Boxitem (tedy na parcelách č. 74/12, 72/3 a 74/4 v k.ú. Křenov

u Kájova) provedená z části v roce 2021 (212 tis. Kč) dokončení v roce 2022 za celkovou cenu 2 195 tis. Kč. K dalším akcím tohoto typu patřily zejména:

- Oprava hráze rybníka v Mezipotočí v roce 2019 (310 tis. Kč)
- Zatrubnění stoky v Boletické ulici v roce 2021 (1 090 tis. Kč/dotace KUJČK 250 tis. Kč)
- Zatrubnění stoky v Kladném v roce 2021 (360 tis. Kč)

Zastupitelstvo také dalo v roce 2021 návrh Státnímu pozemkovému úřadu na vybudování soustavy rybníků a vodních tůň v rámci komplexní pozemkové úpravy Kraví Hora, v oblasti zamokřené louky na sever od kostela sv. Mikuláše v Boleticích u silnice vedoucí z Manin k tzv. finským domkům.

Územní plánování

Platný územní plán pro obec Kájov pochází z roku 2002 a bylo v něm postupně provedeno 13 dílčích změn hrazených soukromými žadateli. Současně se od roku 2010 připravuje územní plán nový, do kterého přijala obec stovky žádostí o změny od soukromých vlastníků pozemků a dala také podněty vlastní. Právě velké množství žádostí o změny je tím hlavním faktorem, který způsobuje zpoždování přípravy vydání nového územního plánu. V současné době (tj. počátek roku 2022) je schválen návrh zadání nového územního plánu, dalším krokem bude projednání s veřejností. Dá se tedy očekávat, že nový územní plán by mohl vstoupit v platnost v roce 2023.

Z podnětu obce byl do nového územního plánu zařazen návrh na zbudování parku a rekreační zóny na Boletické, v oblasti okolo tzv. „Americké kolny“.

Zdravotnictví a sociální služby

Obec dlouhodobě usiluje o lepší zajištění základní zdravotní péče přímo v Kájově, bez nutnosti dojíždět do Č. Krumlova. Prioritou bylo zejména zajistit pravidelný provoz **ambulance dětské lékařky**. Zde v současné době působí **MUDr. Radka Kynická**, která ordinuje také ve Chvalšínách a v Brloze, přičemž v Kájově rozšířila ordinační hodiny na čtyři dny v týdnu (pondělí, středa, čtvrtek, pátek). Obec v roce 2021 poskytla pro pediatriickou ambulanci nové prostory v rekonstruované budově na Boletické č.p. 115 za symbolický nájem a provoz dětské ordinace v případě potřeby dále podporuje - v roce 2020 například příspěvkem ve výši 45 tis. Kč na nákup přístroje pro diagnostiku novorozenecké žloutenky.

V dlouhodobějším výhledu patří mezi priority také zajištění **ordinace praktického lékaře pro dospělé**. Dále obec usiluje o zřízení **ambulance zubního lékaře** - v současné době je před kolaudací nová zubní ordinace v přízemí prostředního pavilonu mateřské školy a na základě předchozích jednání bude uzavřena nájemní smlouva s provozovatelem zubní praxe, **MUDr. Martinem Žížkou**.

MUDr. Martin Žížka a jeho zubní ordinace

Dobrý den čtenářům Mozaiky.

Jmenuji se Martin Žížka. Narodil jsem se v Českém Krumlově, kde jsem strávil většinu svého mládí, v 18 letech jsem se vydal do Plzně, západočeské metropole, kde jsem nakonec zůstal 10 let. V průběhu těchto let jsem v tomto malém velkém městě vystudoval Lékařskou fakultu, obor stomatologie a stal se odborným asistentem na stomatologické klinice FN Plzeň.

Posledních 9 let působím jako vedoucí lékař v sehraném týmu zubních lékařů v Českých Budějovicích.

Kájov, jakožto místo dalšího mého působení, jsem si vybral pro přátelské vztahy s mnoha obyvateli vaší malebné obce a pro snahu přinést vám kvalitní zubní péči. Mezi mé koníčky patří rybaření, šachy a procházky přírodou.

Rád bych závěrem poděkoval starostovi Bohumilu Šípovi za vytvoření skvělého zázemí pro mou práci ve vaší obci.

Přeji čtenářům Mozaiky vše dobré do dalších let strávených v Kájově.

V oblasti **sociálních služeb pro seniory** uzavřela v roce 2018 obec smlouvu se společností Sociální služby SOVY o.p.s. z Českého Krumlova. Zájemci z Kájova i osad mohou tedy využívat pečovatelské, odlehčovací a další sociální služby této obecně prospěšné společnosti, např. pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu (podávání jídla a pití, oblékání, prostorová orientace), pomoc při osobní hygieně, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy (dovoz jídla), pomoc při zajištění chodu domácnosti (úklid, nákup, praní a žehlení), pomoc při dopravě k lékaři (odvoz a doprovod osob k lékaři) nebo tísňové volání (tzv. SOS tlačítko). Zájemci se mohou obrátit přímo na SOVY o.p.s. a uzavřít individuální smlouvu o péči. Náklady na zajištění péče jsou sdílené, obec Kájov finančně přispívá paušální platbou za každého klienta a klienti hradí jednotlivé úkony dle ceníku, který je sestaven dle příslušné vyhlášky č. 505/2006 Sb.

Obec Kájov také dlouhodobě finančně podporuje Domov důchodců v Horní Plané, jehož služby Kájovští občané využívají.

Kájovská pouť (vlevo) a Kájovské léto (vpravo) v roce 2019, zdroj Josef Beňo a fotokronika Obce Kájov.

Kultura a společenský život

V roce 2019 proběhly kromě **tradičního Kájovského pouti** také další kulturní akce. Hlavní novinkou byl jednodenní hudební **festival Kájovské léto** dne 20. 7. 2019, kde vystoupilo 7 hudebních skupin (Xindl X, Jožka Černý a Moravanka, Hrajeto, Cosmonautix, Kyanid, Černá, cimbálovka Gracia), náklady na organizaci činily 737 tis. Kč. Na události bohatší byl také adventní program - tradiční rozsvěcení vánočního stromu proběhlo na ozvučeném pódiu a adventní program doplnil také příjezd Ledové královny. V následujících letech epidemie koronaviru organizaci kulturních akcí prakticky znemožnila, ale věříme, že se co nejdříve podaří kulturní provoz v obci obnovit.

K novinkám v kulturním životě patří od r. 2019 také **vydávání časopisu Mozaika**, který právě držíte v rukou.

Úpravy obecních pozemků a veřejná zeleň

V roce 2021 byla provedena **rekultivace skládky** zeminy, kameniva a stavebního materiálu v Kájově, v lokalitě u kolejí za fotbalovým hřištěm, s náklady ve výši 490 tis. Kč. Prostor je kompletně vyklizen, nachází se zde zpevněná plocha, kterou obec může využít jako manipulační prostor např. na dočasné skladování bioodpadu (štěpka, větve apod.) před jeho dalším zpracováním. Investice plynuly také do **revitalizace starých alejí v katastru obce**. Byl vypracován projekt na rekonstrukci cesty vedoucí starou alejí z ulice Dvorská do Křenova dvora a dále směrem na Boletice. Rekonstrukce se má realizovat v rámci Plánu společných zařízení financovaných státem, obec zatím zajistila ošetření starých stromů a dosazení aleje tam, kde stromy chyběly.

Vzhledem k tomu, že obec dostává pravidelně žádosti o pronájem zahrádek od obyvatel bytových domů v Kájově i Boleticích, ale volné zahrádky k pronájmu nemá, byly v r. 2021 vytipovány dvě **nové plochy vhodné pro zřízení obecních zahrádek**, a sice v lokalitě Boletice-Maniny (za bytovým domem č.p. 1) a v lokalitě Boletice pod panelovým domem č.p. 41. Obě lokality se nacházejí v klidném místě uprostřed zeleně, s možností zajištění vody na zalévání. Lokalita Boletice 41 je z hlediska dostupnosti vhodnější pro obyvatele Boletic, lokalita na Maninách je poměrně dobře dostupná i pro obyvatele Kájova - v samotném Kájově totiž žádné vhodné obecní pozemky pro zřízení obecních zahrádek nejsou. Pokud změnu využití daných ploch v územním plánu odsouhlasí příslušné úřady, počítá se s vybudováním oplocení i další potřebné infrastruktury.

Odpadové hospodářství

Významným obecním výdajem jsou platby za likvidaci komunálního odpadu. Celkové roční náklady na likvidaci komunálního odpadu vč. příspěvku na provoz sběrného dvora se pohybovaly mezi 2,5 - 2,7 milionu Kč, přičemž příjmy od obyvatel i podnikatelů dosahovaly v letech 2019-2020 jen necelý 1 milion Kč ročně, takže obec na likvidaci odpadů doplácela 1,6 - 1,7 milionu Kč ročně z obecního rozpočtu. Proto schválilo obecní zastupitelstvo zvýšení plateb za likvidaci odpadu od občanů i podnikatelů. I přes toto navýšení ale v roce 2021 obec musela na likvidaci odpadu doplácet 994 tis. Kč ze svého rozpočtu.

Poznámka: Finanční náklady jednotlivých akcí v tomto textu jsou uvedeny pouze informativně a zaokrouhleny na celé desítky tisíc Kč. Větší investiční akce mají často řadu etap rozložených v čase (typicky zajištění výběrových řízení na dodavatele, vypracování projektové dokumentace, samotná realizace díla, vypořádání víceprací a méněprací), tj. není-li uvedeno jinak, uvedené náklady na investiční akce zohledňují samotnou realizaci díla, nikoli všechny další související kroky.

Příspěvky pro neziskové organizace a další žadatele

Obec pravidelně poskytuje finanční příspěvky neziskovým organizacím, spolkům a v omezené míře i dalším firmám či podnikatelům, kteří poskytují služby pro Kájovské občany. Kritériem rozhodování je obecná prospěšnost a/nebo přínos pro obyvatele či region Kájovska. Hlavními příjemci příspěvků (ve výši řádově desítek tisíc Kč ročně) byli v letech 2019-2022 **TJ Sokol Kájov** a spolek **Radost pro všechny z. s.**, tedy neziskové organizace zajišťující sportovní a kulturní provoz pro Kájovské dospělé i děti a organizaci dětských táborů. V podobné výši obec přispívala také **Farnosti Kájov** na opravu budov.

Drobnější příspěvky v řádu tisíců Kč ročně putují zdravotnickým zařízením (např. **Domov důchodců Horní Planá, Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích, Nemocnice Český Krumlov, Jihočeské centrum pro zdravotně postižené Český Krumlov, Linka bezpečí, Statim**), organizátorům místních sportovních aktivit (např. **Kájovské polétání, charitativní běžecký závod pro centrum Bazalka, cyklozávod O cenu obce Kájov**), kulturních setkání (**Setkání heligonkářů**), a dále místním spolkům (**Český svaz včelařů, spolky v osadách**) nebo firmám zajišťujícím služby (pojízdna prodejna **Maso Hradčany**).

Setkání heligonkářů, dětský karneval a setkání důchodců, zdroj fotokronika Obce Kájov

Společenská kronika

Leona Hradecká

Covid, který zasáhl celý svět, prozkoušuje lidský charakter od samého základu. Vytahuje z nás to nejhorší, ale i to nejlepší. Sami máme své zkušenosti a spoustu příkladů kolem sebe.

Ruku v ruce s každou pandemií jde strach. A strach vyvolává kritiku, agresivitu i útok. Tak nějak smutně úsměvné je, že ať už kritizujeme očkování nebo neočkování, covid tu pořád je a musíme s ním žít. Nevystřícíme ho ze dveří, za branku, za ohradu ani za město, musíme ho přijmout. Jakmile to uděláme, už máme pevnou půdu pod nohama, a to je první krok. Teď můžeme začít něco řešit. Z mého pohledu v naší obci pevnou půdu pod nohama máme. Veselý společenský život se zde samozřejmě omezil jako všude. Naše děti chodily v rouškách do školy víc než půl druhého roku. Do obchodů, na úřad, na poštu, k lékaři ..., všude musíme dodržovat omezující pravidla, která po nás vyžaduje stát. A přesto se tolik snažíme, aby nám všem bylo lépe.

V naší obci se narodilo mnoho krásných dětí, jenomže vítání občánků proběhlo kvůli pandemii naposledy v listopadu 2019. A opět v listopadu se podařilo připravit a zorganizovat velké vítání až po dvou letech. Byla to událost konaná v Konibaru v Kájově. Pozváno bylo 37 dětí, uvítací dárečky si jich odneslo 25. Paní Klára Bazalová a paní Martina Kopřivová se snažily, aby se rodičům a jejich dětem vše líbilo, děti z mateřské školky jim zazpívaly, děti ze ZUŠ v Kájově pod vedením paní učitelky Čekanové zahrály na flétničky a paní ředitelka Lenka Augustinová je v naší obci řádně přivítala, jak se na pořádnou obec sluší a patří.

Z naší obce se nevytratila ani partnerská láska, právě naopak. Manželství se uzavíralo nejen na Obecním úřadě, v kostele Nanebevzetí Panny Marie, v boletickém kostele sv. Mikuláše, dokonce i v Konibaru, ale především v otevřeném prostoru obklopeném přírodou, kde bezpečnostní proticovidové podmínky byly příznivější. Oblíbenými místy se staly vyhlášený Petráškův dvůr, penzion Hubert pod Kletí, Olšina a soukromé zahrady. Na našem území bylo oddáno celkem 66 párů.

V naší obci se nezastavilo ani důstojné rozloučení s milovanými, kteří nás museli navždy opustit. Pan starosta Bohumil Šíp a pan místostarosta Daniel Vejvoda se angažovali v zakoupení věnce a zastoupili naši obec, když se zarmoucená rodina loučila.

Čas se nezastavil, nezastavil se zatím ani covid a nezastavil se život sám. Jak ho prožijeme, je už na nás. Nepříznivé okolnosti by z nás měly dělat lepšího člověka a hrubé chování k druhým nás neomlouvá ani v horších dobách. Příznivější doba určitě nastane. Naši snoubenci při obřadu slyší, že láska je obrovským darem od přírody. Že by to byla právě ona, která nám pomůže se jí dočkat?

Počet obyvatel

Stav našich obyvatel ke dni 24. 1. 2019 byl **1828**. Ke dni 31. 12. 2020 nás bylo už **1872**. Za uplynulý rok se narodilo 18 občanů a 18 občanů nás opustilo. Odstěhovalo se jich 66 a 58 se přihlásilo. Tudíž od 31. 12. 2021 je v naší obci **1864** občanů.

Vítání občánků v listopadu 2021 v kájovském Konibaru, foto Jindra Řeháčková

Naše děti

Za poslední tři roky se narodilo 57 dětí, z toho 21 chlapců a 36 děvčat:

- Boletice – Max Beran, Sofie Remáčková, Jakub Malák, Natálie Žilavá,
- Kájov – Adéla Wudyová, Josefína Kunešová, Karolína Pimparová, Jiří Masařík, Richard Měchura, Rút Slováková, Anna Červová, Natálie Křenková, Tadeáš Kutlák, Rosalie Zbořilová, Ema Szeliga, Šimon Kortiš, Ondřej Šeichl, Marek Fišer, Lucie Loudová, Klára Mrázová, Johanka Sedloňová, Miriam Štindlová, Lily Děkanová, Aneta Zahradníková, Patrik Rehberger, Veronika Kozáková, Daniel Michl, Tomáš Slovák,
- Kladenské Rovné – Václav Kratochvíl, Jáchym Čečák, Dorotea Morahan
- Kladné – Anna Rojíčková,
- Křenov – Marek Hampel, Valentina Bužanić, Ellen Maxová, Adéla Hucková, Natálie Totzauerová, Eliška Partyková
- Lazec – Eliška Marková
- Mezipotočí – Jakub Koníček
- Novosedly – Eliška Zimmermannová, Eliška Marečková, Dylan Benjamin, Vojtěch Zahradník, Vilém Kořán, Rozárie Marečková
- Přelštice – Sabina Potclanová, Artuš Semecký, Viola Nováková
- Staré Dobrkovice – Štěpán Valeš, Alžběta Berková, Emma Pešková, Michal Doležal, Jan Starý, Valérie Pišová, Marie Görglová

Rozloučení

Za tyto tři roky jsme se, bohužel, museli s některými našimi blízkými rozloučit. Opustilo nás 51 spoluobčanů. S láskou na ně vzpomínáme:

- Kájov - František Hromádka, Marie Láfová, Marie Nechanická, Vladimír Nedvídek, Alena Brandová, Jaroslav Čaník, Jarmila Čaníková, Anna Krauskopfová, Halina Kubíčková, Jana Michálková, Růžena Neubergová, Josef Palouda, Lidmila Picková, Ludmila Pišlová, Miloslav Radimský, Dagmar Růžičková, Anna Berešová, Ivana Čapková, Jan Čulík, Marie Fraňková, Václav Kmoch, František Kupeček, Martina Müllerová, Antonín Nechanický, Marián Rojíček, Antonín Šíma

- Boletice - Jaroslav Beran, Zuzana Siváková, Jan Čarný, Jan Fanta,
- Kladenské Rovné - Josef Makovec, Jaroslav Bach, Marie Házová, Jana Kráková
- Křenov - Ludmila Šneiderová, Miroslav Bauer, Štěpánka Svatošová
- Lazec - Veronika Malátová
- Mezipotočí - Ondřej Ihnatolia, Jan Augustin, Jan Albert, Emil Vilímek
- Novosedly - Květa Linhová, Jitka Benčová
- Staré Dobrkovice - Jiří Russfell, Marie Porkristlová, Jan Bártil, Karel Letko, Anna Nowaková

Ideje a vize

Jiří Dvořáček

K tomuto mimořádnému číslu Mozaiky bychom rádi dodali několik slov. V posledních letech jsme v našem časopisu docela důsledně obraceli Vaši pozornost do minulosti. Současnosti jsme si všímali zejména, nesla-li stopy starých časů a starých příběhů nebo šlo-li o přírodní krásy, které nám z minula zbyly. Občas je třeba vystrčit z minulosti hlavu a rozhlédnout se dopředu. Minulost je jistě velmi zajímavá, ale přítomnost a budoucnost jsou důležitější. Bývá obecná shoda v tom, že minulost se opakuje. Myslím, že minulost se opakuje i neopakuje současně. A jestli se opakuje, pak jen potud, pokud není námi zvědoměna. Není nic, co by nás nutilo opakovat staré chyby či co by nám naopak zajišťovalo samozřejmé pokračování v dobrých věcech z dřívějška. V našich hlavách není nic jako koleje, po kterých by náš život nevyhnutelně jel jako nezadržitelný vlak do stanice, do které ho původně vypravili. Rádi se na minulost (a ještě lépe na osud vyplývající z minulosti) vylouváme, ale tak to zcela jistě není. Každého dne a v každou vteřinu máme volbu, kam dál půjdeme.

Naše činy ale se přenáší do naší budoucnosti jinak. Náš mozek je konzervativní a přes všechnu tvořivost a pružnost rád opakuje svá řešení, dokud nejsou v úplném nesouladu se skutečností (no, vlastně docela často ještě déle). Každé řešení, každý čin v sobě nese zvýšenou pravděpodobnost, že bude zopakován. A s jeho zopakováním se pravděpodobnost zvýší znova! Jak kdysi kdosi řekl: jednou je vždy. Ten člověk mluvil o pravděpodobnosti. V našich hlavách tedy nejsou žádné železné kolejnice z minulosti do budoucnosti, ale činy a myšlenky – zvláště ty nenahlédnuté – se díky zálibě mozkových sítí v opakování mají tendenci přepisovat do současnosti a budoucnosti. Tedy, jestliže se vědomě nerozhodneme jinak. Historie nám nabízí staré činy jednotlivců i celých národů, staré myšlenky, stará rozhodnutí dobrá i špatná, dobrá i špatná vyústění věčných lidských příběhů. Nedáme-li si pozor, špatné příběhy se zopakují.

Proto je tak důležité ze vzpomínek (a těch se dopouštíme v naší Mozaice rádi) občas vyskočit do přítomnosti. Nečekat, že to špatné z minula se samo již nestane a to hezké že bude napořád. Je třeba přispívat k vědomému rozhodování se, kam chceme jít dál. V tomto zvláštním čísle Mozaiky jsme proto dali prostor současnému dění v obci. A podívejme se: není to tak zlé! Nemáme na mysli nějaké pranice o to, jak nejlépe naložit s obecními penězi či zda je důležitější hřiště či silnice či škola či cokoli jiného – tyhle pranice k životu patří. Máme na mysli obyčejný život. Sídla na Kájovsku, jak jsme si opakovaně připomínali, prošla v nedávné minulosti několikerým rozbitím majetků a vztahů. Lidé se zde v důsledku okolností všelijak namíchali – a kdybychom chtěli, jistě bychom dokázali zdůrazňovat rozdílnosti. A přesto dnes (přečtete si články v tomhle mimořádném čísle) se obec rozvíjí a vedle sebe žije plno aktivit, které lidi spojují a jejichž činnost je dokonce zaměřena ve prospěch mnoha lidí ostatních. Chtěli jsme z minulosti a na chvíli i z přírodních krás vyskočit a říci: nevedeme si společně tak zle! To není úplně špatný základ naší budoucí cesty!

U nás, foto Michal Dvořáček

Aniž bychom o tom příliš takhle přemýšleli, v každodenních činech lidí z obce (ne jedněch, ale všech, jak se v současnosti za sebou střídají) a ze všech spolků jsou obsažena rozhodnutí o tom, jaké Kájovsko chceme mít.

Ideje, ke kterým můžeme společně vzhlížet, jsou pro nás zřejmě věci křehké. Příliš křehké na to, abychom o nich nahlas společně hovořili. A my jsme možná po vši negativní zkušenosti z minulosti příliš ostýchaví, než abychom ony ideje nahlas řekli! K naší škodě. Budu teď ostýchavý taky, ale přesto se mi zdá, že ideje života na Kájovsku, vize, kam chceme směřovat, mají zřetelný tvar: chceme obec, kde se lidé spíš scházejí, než rozcházejí. Kde odlišnosti jsou kořením, nikoliv zdrojem odmítání. Kde se lidé rozhodují o svých věcech svobodně. A chtěl bych sem vnutit i ideu další: obec, kde všichni vědí, že jsme světem venkovským, nikoliv příměstským či satelitním, a kde všichni tradiční hodnoty venkovského světa, i venkovské přírodní a neformální prostředí, střeží jako velký diamant.

Kájovské panorama, foto Jiří Jiroušek

Dobrovolní hasiči Kájov

Miroslav Hrdlička

Sbor dobrovolných hasičů Kájov navazuje na dlouholeté tradice vyhlášených hasičských sdružení v nedalekých Novosedlech a v Kladném. Postupem času členů v novosedelském sboru ubývalo a obce si začaly zakládat své vlastní jednotky. Když v Novosedlech začali převažovat lidé z Kájova, přestěhovali se hasiči v roce 1996 do Kájova. Nová hasičárna vznikla na místě nevyužívaného altánu v bývalém areálu mateřské školy. Dobrovolní hasiči Kájov vznikli oficiálně jako občanské sdružení 20. ledna 1999.

V současné době má spolek 40 hasičů a hasiček.

Kromě práce a údržby hasičské techniky je naše jednotka zařazena do záahové výjezdové skupiny označené JPOV, tzn. jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se členy, kteří vykonávají službu v jednotce dobrovolně a zároveň nemají cisternový automobil. K mimořádným událostem (zásahům) vyjíždíme na pokyn operačního střediska Hasičského záchranného sboru. Připraveni musíme vyjet do deseti minut od vyhlášení poplachu. Na místě mimořádné události se nahlásíme veliteli zásahu a ten nám rozdává pokyny k zásahu. Většinou se jedná o pomoc profesionálním hasičům, například hašení požáru, čerpání vody, doplňování zásahových cisteren, osvětlení zásahu, úklid a odstraňování škod při živelních pohromách. Naše jednotka několikrát dobrovolně zasahovala také na mimořádných událostech mimo naši obec, a to při povodních v letech 1997, 2002 a 2013. Nejčastěji se jednalo o odstranění škod napáchaných velkou vodou anebo odvoz humanitární pomoci.

Členové naší zásahové jednotky prochází pravidelně školením velitelů a strojníků nebo školení práce s motorovou pilou, pravidelně absolvujeme zdravotní prohlídky.

Na jaře roku 2022 díky obci Kájov a dotaci vyhlášené generálním ředitelem HZS dostane náš sbor nový zásahový automobil značky Volkswagen Crafter, který nahradí 21 let starý vůz značky Iveco, který vlastníme 15 let.

Další oblastí naší činnosti je pořádání kulturních akcí: hasičský maškarní bál, ruční stavění májky, lampionový průvod, dětský den nebo průvod čertů a Mikuláše.

Vzpomínková beseda k 20. výročí založení SDH Kájov, foto archiv SDH Kájov

Každoroční milou povinností je přebírání Betlémského světla od kolegů hasičů z Rakouska a předávání řadovým sestrám v Kájově. Z kostela pak putuje do kájovských domácností.

Důležitou součástí činnosti spolku je hasičský sport. Naše družstva byla a stále jsou, ačkoliv už jen zřídka, účastníky Jihočeské hasičské ligy (JČHL) a okresních soutěží Českokrumlovska. Mezi největší úspěchy patří celkové druhé místo v JČHL v roce 2006 a několik vítězství ve Velké ceně okresu Český Krumlov.

Hasiči Kájov pravidelně pořádají velmi dobře hodnocenou soutěž v požárním útoku „O pohár starosty obce Kájov“ zařazenou do seriálu jihočeské hasičské ligy. Nadcházející 21. ročník v létě 2022 ponese jméno našeho dlouholetého člena a velitele Jana Čulíka, který nás náhle opustil 6. 11. 2021. Honza byl členem sboru přes 26 let a byl pro nás velitelem na pravém místě, velkým kamarádem, obětavým pomocníkem a člověkem, který nám bude moc chybět. Skvělý chlap a kamarád, který pro náš sbor udělal velký kus práce, obětoval velký kus života činnosti dobrovolných hasičů v Kájově.

Budeme se snažit, abychom na Tvou práci co nejlépe navázali a náš sbor fungoval tak jako dřív - VELKÉ DÍKY, HONZO!

Jan Čulík,
foto archiv SDH Kájov

Začátek vítězného zápasu s Holubovem 9. dubna 2022 (3:2), foto Daniel Vejvoda

Tělovýchovná jednota Sokol Kájov

Daniel Vejvoda - statutární zástupce Tělovýchovné jednoty Sokol Kájov z.s.

Tělovýchovná jednota Sokol Kájov byla založena už v roce 1947. Tehdy měla název Sokol Kájov. V roce 1967 byl Sokol Kájov přejmenován na TJ Státní statek Kájov. V této době měla více než 100 členů a rovněž více oddílů. Mimo kopané to byl oddíl volejbalu muži, volejbalu ženy a šachový oddíl.

Rok po revoluci se původní název TJ Sokol Kájov vrátil. Když se v roce 1993 vybuodovala přeložka silnice vedoucí do Horní Plané, dnes silnice I. třídy 39, vzniklo

Začátek utkání nastupující generace, foto Daniel Vejvoda

vedle původního fotbalového hřiště hřiště nové. Staré se využívalo pro trénink mládeže a jako zázemí pro Sbor dobrovolných hasičů a pro společenské akce v obci.

V roce 2014 dochází i k legalizaci kabin a veškerého zázemí na pozemcích tělovýchovy.

Díky výchově mládeže v letech 1997 až 2006 byla v Kájově i dvě žákovská družstva kopané, o která se starali dobrovolní trenéři pan Žilavý, pan Vejvoda a pan Pimpara spolu s dalšími ochotnými rodiči. Oddíl kopané muži se stal v letech 2010 až 2014 pod vedením trenéra pana Miroslava Grabce čtyřikrát po sobě přeborníkem okresu. Tyto úspěchy byly dosaženy jak vlastními odchovanci, tak i hráči, kteří přestoupili z českokrumlovského Slavojce. Bohužel po

roce 2010 postupně končí šachový a volejbalový oddíl, a tak zůstává jen oddíl kopané. Ale ani tady už neprobíhá žádná výchova mládeže, a i když v letech 2014 až 2017 je založena fotbalová příprava, tak i ta pro nezájem ze strany rodičů v roce 2017 končí a mladí odchovanci klubu, kteří mají zájem pokračovat, jsou předáni do Slavojce Český Krumlov. Je to velká škoda, protože TJ se poměrně úspěšně daří získávat granty a dotace z Jihočeského kraje. Nejen na obnovu střídaček, technického zázemí, opravu kabin a altánu nebo přenosné fotbalové branky, ale i příspěvky pro žáky a dospělé, nemluvě o příspěvcích od sponzorů.

V roce 2016 dochází k zapsání do spolkového rejstříku jako Tělovýchovná jednota Sokol Kájov z. s. a spolek získává dotaci na vybudování multifunkčního hřiště. Toto hřiště mělo být původně vybudováno za brankou stávajícího fotbalového hřiště. Po domluvě s obcí Kájov byla uzavřena smlouva o výpůjčce pozemku u ZŠ Kájov na dobu 10 let a došlo k výstavbě multifunkčního hřiště se souhlasem Nadace ČEZ právě na tomto místě. Tato změna byla provedena kvůli lepší dostupnosti pro děti a mládež obce Kájov, včetně využití pro ZŠ. TJ má povinnost se o údržbu starat po dobu dotace a poté bude celé hřiště a zázemí předáno zdarma Obci Kájov. Bohužel jsme zde byli nuceni namontovat kamerový systém, tak jako na fotbalové hřiště, protože dochází k ničení zařízení a nepořádku ze strany dětí a dospívající mládeže. Zřejmě je tomu tak, že co je zadarmo, toho si někteří jedinci neváží.

V roce 2017 je na fotbalovém hřišti vybudován automatický závlahový systém.

O dva roky později odsouhlasila valná hromada přihlášky novým členům TJ. Vznikají nové oddíly - nohejbalu, volejbalu a tenisu - a došlo k navýšení počtu členů na 48. Probíhá větší údržba a oprava tenisových kurtů. Nohejbalisté každoročně pořádají za podpory sponzorů zimní a letní turnaj, kterého se účastní mužstva z celého okresu. V roce 2019 se turnaj uskutečnil pod záštitou obce Kájov.

Je velká škoda, že obyvatelé obce plně nevyužívají možnosti, které sportoviště TJ Sokol Kájov nabízí ve svém sportovním areálu, tj. dva antukové kurty a hřiště

Slavnostní otevření multifunkčního hřiště u kájovské školy, foto Daniel Vejvoda

na beach volejbal. Údržba stojí nemalé peníze včetně dobrovolné práce lidí, kteří se na údržbě podílejí. Finanční příspěvek 50 Kč za dvě hodiny hraní je při cenách v okolí jen symbolický.

TJ se soustředí nejen na sport, ale i na společenský život v obci. Od roku 2013 je spolupořadatelem *Pohádkového lesa*, podílela se na zajištění oslav *750 let obce Kájov* a poskytuje zcela zdarma své zázemí včetně údržby travnatého povrchu bývalého hřiště u altánu pro Sbor dobrovolných hasičů Kájov a ZŠ Kájov při pořádání různých akcí. Rovněž každoročně pořádá *Svatomartinskou zábavu*, kterou v „covidovém“ roce 2020 překazila epidemiologická vládní opatření. A podílí se i na dalších plánovaných akcích. Naštěstí v roce 2021 se nám za dodržení všech hygienických podmínek podařilo Svatomartinskou zábavu uskutečnit, a lidé se tak za doprovodu kapely *Chlapi v sobě* mohli po roce opět pobavit.

Tělovýchovná jednota Sokol Kájov z. s. měla ke konci roku 2021 celkem 55 členů. Z tohoto počtu je 45 dospělých a 10 dětí. V jednotlivých oddílech máme 22 dospělých členů na fotbal, 9 na tenis, 8 na nohejbal a 6 se jich věnuje volejbalu. Z dětí a mládeže hrají 2 tenis a 8 fotbal (soutěží za Slavoj Český Krumlov, ale registraci FAČR mají v Kájově). Členský příspěvek činí 300 Kč za rok. Na rok 2021 jsme z Národní sportovní agentury obdrželi dotaci ve výši 41 985,50 Kč. Pětičlenný výbor TJ se schází 1x měsíčně.

Naším cílem je poskytnout širokou nabídku sportovišť pro zájemce z řad veřejnosti, zejména pak pro mládež. Dalšími formami své činnosti chceme napomáhat prospěchu veřejného života, kultury a zdraví v obci Kájov a přilehlých osadách. Proto bychom i touto cestou rádi požádali rodiče dětí a občany vůbec, aby se více zapojili do dění v obci, využívali možnosti sportování, a tím pomohli naplnit základní poslání TJ. Toto je naše velké přání.

Je jen škoda, že se nenajde nikdo z obyvatel Kájova či z bývalých hráčů a odchovanců Sokola Kájov, kdo by měl zájem věnovat svůj čas a pokračovat ve výchově mládeže. Vždyť i trenéři fotbalového družstva mužů pan Mgr. Jan Petřík a Mgr. Miroslav Grabec, přestože nejsou místními obyvateli, se této činnosti věnují právě u nás. Za to jim oběma patří veliké poděkování.

Činnost Mysliveckého spolku Kájov

Václav Velek

Myslivecký spolek Kájov obhospodařuje honitbu Kájov. Ta má výměru 1 412 ha honební plochy, z čehož je 808 ha zemědělská půda, 552 ha les, 13 ha potoky a rybníky a 39 ha ostatní plocha. Pro představu lze hranice honitby popsat asi takto: Z nejsevernějšího bodu, kterým je konec pole „U bunkru“, jižním směrem po hranicích VVP Boletice přes Vápno dolů stále přibližně na jih až k cestě z Kladenského Rovného do Provotic. Tam se otáčí k východu a pokračuje po lesních svážnicích až do osady „Čerták“. Zde se napojuje na železniční trať, kterou opouští u „Trhlínů mlýna“, po silničce Hojdy do Němčí (přes Moletín) a dále po silnici Větrní-Kájov do Kájova. Odsud po chvalšinské silnici až k bunkrům. Spolek tvoří třináct myslivců, převážně bydlicích ve vesnicích obvodu obce Kájov. Věkový průměr je v porovnání s ostatními mysliveckými organizacemi poměrně příznivý (necelých 50 let). Spolek vznikl v druhém pololetí roku 2019 a honitbu má pronajatou od 1. listopadu 2019.

Průřez činností je vlastní provoz myslivosti, tedy péče o zvěř a životní prostředí, hlavně příkrmování v zimním období, zřizování mysliveckých zařízení (posedy a krmelce), odstřel zvěře (převážně lov přemnožené černé), příležitostná údržba polních a lesních cest, spolupráce s ostatními spolky Kájova a v neposlední řadě vedení mysliveckého kroužku při Základní škole Kájov.

Výřad ulovené zvěře z naháňky (nahore) a slavnostní fanfára před naháňkou (dole),
foto Josef Beňo

Výstavba kazatelny a její umístění v Kladenském Rovném (dole), foto Martin Vozábal a Josef Beňo

nočních hodinách čekanou, v menší míře společným lovem na naháčkách. Ročně je odloveno něco přes 100 ks černé zvěře. Dalším druhem lovené zvěře je zvěř srnčí. Ročně se loví cca 40 ks. Odlov je zaměřen na méně chovatelsky vhodné kusy (nemocné, vyhublé, a jinak neduživé). V jarním období se členové MS podílejí na údržbě polních a lesních cest, jejich prořezávání a údržbě okolních porostů.

Pod péčí o zvěř je možné si představit nejen zimní přikrmování, ale i sušení sena, nákup ovsa a ostatních krmiv, výstavba krmných zařízení a posedů. Máme v provozu čtrnáct krmných zařízení, do kterých je v zimě předkládán oves, řepa a seno pro potřeby zvěře. V jarním období bylo na obecních pozemcích vysazeno cca 70 ks ovocných stromků. Během vegetace byly ošetřovány, ožínány a oploceny proti okusu zvěří.

Lov je podřízen plánu lovu, je zaměřen převážně na černou zvěř, která je silně přemnožena. Odlov je prováděn většinou ve večerních a

Spolek spolupracuje s osobami (právníky i fyzickými), které zemědělsky i lesnický obhospodařují plochu honitby. Převážná část těchto organizací hodnotí naši činnost velmi kladně. Oceňují zvláště snahu myslivců snížit škody na zemědělských a lesních porostech. Ta je představována nejen lovem u těchto ploch, ale i aplikací repelentů na ohrožených porostech a provozem odváděcích krmelišť. Tato činnost byla velice kladně hodnocena některými farmáři. Od Ing. Perníka obdržel spolek děkovaný dopis, ve kterém byla tato činnost oceněna. Stejně ocenění jsme obdrželi z Městského úřadu Český Krumlov z odboru životní prostředí a zemědělství. Z této řady zcela vybočuje vedení společnosti AGROCON Kájov s.r.o., se kterým se přes veškerou snahu nedokáže MS Kájov domluvit. Spolek se na porosty tohoto subjektu zaměřuje, provádí v období zrání intenzivní odlov, instalaci repelentních zařízení a jiné odváděcí činnosti, ale ze strany AGROCONU není vstřícný postoj k návrhům na zlepšení. K mysliveckému spolku jsou uplatňovány přemrštěné nároky na úhradu vzniklých škod a mnohdy se zdá, že některá agrotechnická opatření jejich vzniku napomáhají – pěstování kukuřice na zrno v podhorských oblastech, nerespektování požadavků na snížení výměry jednotlivých porostů a nedodržování vhodné agrotechnické praxe. Zemědělské i lesní porosty jsou napadány zvěří, která v převážné části roku žije v okolních honitbách, ve kterých nejsou pěstovány atraktivní plodiny a v období zrání poškozují tyto plochy. Soustavnou a cílevědomou spoluprací se daří škody významně snižovat (viz ostatní subjekty v honitbě hospodařící), ale součinnost s Agroconem má zcela opačný efekt.

Členové spolku vedou myslivecký kroužek při škole Kájov. Původně měl být založen již v roce 2019, ale proticovidová opatření jeho činnost neumožnila. Ta započala v září letošního roku a zdá se, že se úspěšně rozvíjí. Kroužek navštěvuje cca osm až deset dětí a pod vedením myslivců začínají pronikat do této problematiky.

Na zvěř velice negativně působí spontánní pobytové aktivity některých občanů. Vzhledem k omezením společenské aktivity při zdolávání pandemie se zvýšil pobyt lidí na honebních pozemcích. Jsou navštěvována různá místa, která běžně slouží k pobytu zvěře, návštěvníci nerespektují vyhrazené plochy, vstupují do porostů, kde mnohdy venčí „na volno“ psy, chovají se hlučně a tím zvěř ruší.

Závěrem mi dovoluji nastínit některé další záměry našeho spolku. Z nápadů, které bychom chtěli v budoucnu realizovat, je to zapojení do společenského života obce. Plánujeme účast na dětském dnu, další provozování kroužku, ale i uspořádání společenských akcí, jako je myslivecký ples nebo poslední leč.

Myslivecký kroužek, výroba budek, foto Milan Vejskrab

Nový včelín u Kladenského Rovného, foto Josef Beňo

Český svaz včelařů

Marcela Vozábalová

Z včelařství naučil jsem se přírodu lépe znáti a více milovati než z mnoha knih učených.

J. A. Komenský

Včelaření má v Kájově i v osadách dlouholetou tradici. Podle pamětníků byli mezi prvními většími včelaři v Kájově před válkou mniši na zdejší faře. Po odsunu německého obyvatelstva v roce 1946 včelín na farské zahradě osiřel, zchátral a byl odstraněn. K místním obyvatelům, kteří včelařili a měli dvě či tři včelstva, se přidávali i ti, kteří se sem přistěhovali později, za všechny připomeňme pány Kropíka, Kalíška, Pěstu, Hodu, Velka, Červa, ale výčet zdaleka není úplný. Za minulého režimu bylo včelařů vcelku málo, až po roce 1989 vznikla základní organizace Českého svazu včelařů, kterou vedl pan Miroslav Michálek. Sdružovala včelaře od Hořic na Šumavě přes Kájov, Český Krumlov až po Přídolí. V této podobě s úctyhodným počtem 83 členů působí dodnes. Její nejstarší včelařkou je paní Červová z Kájova, která se ve svých 91 letech s vnukem stará o tři včelstva. V kájovském katastru působí 23 včelařů, kteří spravují 238 včelstev. Pokud to srovnáme s celou oblastí Českého Krumlova, kde je celkem 727 včelstev, tak naši včelaři vlastní jednu třetinu.

Ne vždy při chovu včelstev jsou ale chvíle příjemné. Největší pohromou pro včelaře je, když jeho včelstvo napadne mor včelího plodu. V roce 2017 se mor nevyhnul ani našemu katastru a objevil se u dvou včelařů, kdy chovatelé pan Batík a pan Neuberg byli nuceni svá včelstva zcela spálit a zlikvidovat.

Na závěr by bylo hodno všem včelařům, ať je to jen jejich koníček nebo rodinné dědictví po předcích, poděkovat za odvahu a ochotu se o včelky starat tak, jak se starají. Jejich záslužná a velmi aktivní činnost je vidět všude okolo nás. Stačí se rozhlédnout po naší krajině, abychom zpozorovali léta udržované úly, jako například ten u americké kolny, nebo i nově vzniklé, jako ten u Kladenského Rovného. Poděkování patří i obci Kájov a dalším obcím, které se finanční podporou snaží udržet chod tohoto spolku a poskytují pro včelaře i vlastní pozemky.

Celodřevěný úl u Kladenského Rovného, foto Josef Beňo

Včelín pod Senným vrchem, foto Josef Beňo

Bez včely to nejde!

Včely jsou na planetě Zemi už od dob druhohor. Jsou jich tisíce druhů, ale medonosných je jen zlomek. Jsou nezbytnou součástí našeho života. Bez nich by nebylo ovoce, zemědělská úroda. Krajina by se změnila i pro ty, kteří nejsou zrovna medoví nadšenci.

Včely mají složité společenství, každá má v úle své místo a povinnosti. Včelstvo má jednu matku - královnu, která se dožívá tří až pěti let. V největším rozvoji včelstva naklade až dva tisíce vajíček denně. O matku se musí starat dělnice, které jí dělají chůvu a o vše se starají.

A jaký je život včelky? Po vylíhnutí včelky „mladušky“ je každá po dvou až třech hodinách uklízečka, čistí buňky, aby mohla matka klást do čisté nové buňky. Zhruba čtvrtý den přestane uklízet a začne krmit larvičky, stává se „krmičkou“. Opět o nějaký den, dva zestárne, začne krmit matku a starat se o ni. Kolem dvanáctého dne se přestává starat o matku a začíná stavět plásty - nové buňky pro larvičky, potravu a med. Osmnáctý den se stává „strážkyní“ česna. Střeží vchod do úlu a je při nebezpečí schopná zaútočit a zemřít. V té době končí jako včelka „mladuška“ a stává se z ní včela „létavka“. Od jednadvacátého dne nosí potravu a vodu do úlu. Včely se dožívají šesti až osmi týdnů, než se upracují. Na zimu se rodí „dlouhověké“, které se starají o přežití přes zimní měsíce. Dlouhověké včely se dožívají sedmi až devíti měsíců. V předjaří, koncem ledna začátkem února, začne matka

Včelka, kreslila Kačenka Beňová

klást nové včelky, které postupně začnou nahrazovat „dlouhověké“, které měly za úkol přetrvat přes zimu. Tomuto jevu říkáme přirozená výměna.

Včelí úl je jako jeden organismus, který umí dokonale pracovat a dokáže si poradit s nejednou nástrahou. Bohužel, poslední dobou tomu člověk moc nepomáhá, z jedné strany včelaři ubývají a z druhé strany je příroda přesycena chemikáliemi a hnojivy jak na zahradách, tak na polích. Včela je citlivá na jakékoliv znečištění a změnu ovzduší. Mějte prosím na paměti: *Včely bez člověka žít můžou, však tu byly dřív než my, ale člověk bez včely ne!*

Staré Dobrkovice – bytovka „hokejka“

Magdalena Švehlová

V bytovém domě ve Starých Dobrkovicích je 37 bytů. Za chvíli mu bude 20 let. Za tu dobu se stalo tradicí pár akcí, které jsou určené pro děti i dospělé nejen z naší bytovky, ale i z blízkého okolí. Jaro začínáme brigádou, při které uklidíme po zimě, zkontrolujeme dětské hřiště a připravíme věci na léto. Po vykonané práci si dáme něco dobrého k jídlu i pití a zhodnotíme, jak se nám práce povedla a co bychom mohli ještě příště udělat. Na Velikonoční pondělí chodí pro koledu koledníci všech věkových kategorií, a protože je tu více dívek než kluků, tak v druhém kole jdou vajíčka děvčata. Po koledě u nás se vydají i k okolním sousedům. Poslední dubnový den – „na čarodějnice“ – se postaví ozdobená májka u ohniště, na kterém je už připravena ke spálení Morana. Po opečení buřtíků a jiných dobrot se děti vydají do úvozu na stezku odvahy. Na konci stezky je pro ně připravena malá odměna. Odpoledne plné zábavy a hry šipkovaná je součástí dětského dne, který připravujeme na začátku června. Děti se rozdělí do několika skupin, jdou po šipkách a plní úkoly. Po vyhlášení výsledků následuje malé pohoštění nebo opékání na ohni. Během letních měsíců se snažíme vyrazit na společné výlety na kole či na lodi.

Když jsou krásné a teplé večery, koná se před bytovkou letní kino. Nejprve pro malé diváky, později večer se promítá pro dříve narozené. Po létě přichází podzimní brigáda – úklid trampolín, vysekání svahu na bobování, rozdělení lopat na sníh a vše další, co je potřeba udělat před zimou. Na svátek svatého Martina peče několik rodin husy a jiné připraví knedlíky, zelí, lokše a něco sladkého. Při společném hodování nechybí ani ochutnávka svatomartinského vína.

První adventní sobotu ozdobíme před domem vánoční stromeček a další den, na první adventní neděli, se rozsvítí a proběhne první ochutnávka alko i nealko vánočních punčů. Vzhledem k tomu, že je v naší bytovce spousta dětí, pořádně pro ně Mikuláše s čertem a andělem. Chodíme lampionovým průvodem k nedaleké skále, kde čeká u pekelného ohně Mikuláš, čert a anděl. Po básničce nebo písničce a přečtení prohřešků z knihy hříchů dostanou děti balíčky a vracejí se zpět. Na naše „čerty“ jezdí i děti z Kájova, Kladenského Rovného a Přídolí. Večer před Štědrým dnem se koná dobrovolná a nesoutěžní ochutnávka bramborových salátů a cukroví. Na konci roku, na Silvestra, zapálíme na zahřátí oheň v sudu i pod kotlíkem, ve kterém něco dobrého uvaříme. Malé ohňostroje jsou i u nás součástí silvestrovské oslavy.

Během společně prožitých let jsme měli řadu příležitostí přivítat mezi nás nové občánky. Příjezd z porodnice si nenecháme ujít a miminku připravíme velkého čápa s jeho jménem, který na něj čeká před vstupem do domu. V naší „hokejce“ se hezky žije. Je postavena na pěkném místě s úžasným výhledem do kraje a bydlí v ní fajn sousedé! Jak by možná řekl Jára Cimrman, kdyby to u nás znal: „Ve Starých Dobrkovicích by chtěl žít každý.“

Sousedský život novosedelský

Tereza Kořánová, Lenka Vozábalová (text i foto)

V Novosedlech je evidováno 56 adres a kromě starousedlíků zde žijí i rodiny, které se přistěhovaly teprve nedávno. Osada se rozrostla a dříve skromný společenský život se tak v posledních letech, podle slov místních rodáků, velmi oživil. Jako sousedy nás spojuje nejen krásné místo, které jsme si vybrali k životu, ale i touha o tento kus země pečovat a zvelebovat ho. Mezi místními řemeslníky mají zastoupení snad všechny profese, nechybí tesař, truhlář ani bagrista, a tak je možné si vše vytvořit svépomocí. Prvním větším společným revitalizačním počinem bylo čištění rybníka nad návsí na podzim roku 2020. V létě 2021 jsme zrekonstruovali boží muka na návsi, zbavili je nevhledného kovového oplocení a zkrášlili květinovým záhonem. Největší sousedskou řemeslnickou akcí minulého roku byla bezesporu stavba pergoly „Na Kovárně“. Ta se nachází vedle dětského hřiště, na místě, kde v minulosti stávala kovárna skutečná. V blízkosti pergoly došlo vykácením uschlých stromů k vytvoření prostoru, na němž místní vybudovali nové hřiště pro míčové hry.

Velmi rádi se scházíme k sousedským oslavám tradičních svátků a zvyklostí, jako je velikonoční koleda, stavění a kácení májky, rozsvěcení vánočního stromu, oslava Štědrého a silvestrovského večera. Z dalších akcí, které se v minulých letech uskutečnily, jsme se setkali například při moštování nebo vesnické zabíjačce. Spoustu z nás spojuje také rodičovství, a tak i snaha dopřát našim dětem co možná nejvíce volného pohybu venku mezi vrstevníky. Děti se samozřejmě rády scházejí spontánně, ale pořádně pro ně i řadu akcí. V loňském roce to byla třeba halloweenská stezka odvahy, velikonoční stezka, indiánské odpoledne, zakončení

Stavba pergoly

školního roku nebo rozloučení s létem. Vesnice ožívá i díky hiporehabilitačnímu a jezdeckému středisku Pepíno v Pyramidě, které zajišťuje hiporehabilitaci pro hendikepované děti a dospělé, volnočasové aktivity a během jarních a letních prázdnin pořádá příměstské tábory pro školáky. Končí jsou i zpestřením většiny akcí pořádaných pro děti z Novosedel, nechyběli na tříkrálové jízdě, indiánském odpoledni a dalších aktivitách. V Novosedlech je zkrátka cítit touha po tom, aby se nám tu dlouhodobě dobře žilo a abychom si vytvořili a zachovali přátelské vztahy.

Dýňování

Indiánské léto

Příprava na zdobení májky

Radost pro všechny, z. s.

Lenka Augustinová (text i foto)

Když jsme v roce 2009 zakládali občanské sdružení *Radost pro všechny*, jeho název symbolizoval to, že se budeme snažit rozdávat radost všem dětem – zdravým i těm s handicapem. Ze začátku také všechny naše akce směřovaly právě k nim. Pořádali jsme karnevaly, zimní ozdravné pobyty na Šumavě nebo jednodenní výlety. Na nich se opravdu potkávaly všechny děti. Náš spolek byl od samého počátku spjatý s místní školou. Pomáhali jsme organizovat velikonoční a vánoční dílny a jarmarky, zpívání u vánočního stromečku, později třeba akci Česko zpívá koledy v Boleticích. Od samého počátku také pořádáme letní tábory. Nejprve to bylo v základně DDM Český Krumlov v Zátóni. Protože zájem byl větší, než byla kapacita základny, před pěti lety jsme přesídlili na Olšinu. V loňském roce jsme pořádali už 15. ročník a zájem mezi dětmi je stále velký.

Později jsme dospěli k tomu, že bychom chtěli být spolek rozdáující radost opravdu všem, nejen dětem. Před pěti lety jsme se tedy začali orientovat i na dospělé. Jako první pokus vnikly pochody *Kolem Kájova*. Samotné nás překvapil zájem občanů Kájova. Stejně tak i to, kolik zajímavých míst se v okolí Kájova najde. Jedenkrát jsme se vydali o něco dál – do Českého Krumlova do Museu Fotoatelier Seidel, kde jsme měli celou sobotu atelier jen pro sebe. Pro kájovské ženy jsme pořádali zase různé dílny jako drátkování a ruličkování nebo povídání s paní léčitelkou. Před třemi lety jsme pak pořádali ucelený cyklus dalších zajímavých besed a i ty se setkaly s velmi kladným ohlasem. Zabrousili jsme do historie Šumavy, šumavských hřbitovů, shlédli moc zajímavou besedu s promítáním *Kájov na historických fotografiích*. Další oblastí pak byly cestovatelské přednášky. Velkou radost

Brigáda v Boleticích

Návštěva fotoateliéru Seidel v Českém Krumlově

připravovali tlačenu, sulc nebo česnekovou polévku. Poprvé jsme se na Nový rok vydali do Boletic 1. 1. 2016, kdy jsme mezi sebou chtěli přivítat naše nové obyvatele z Boletic a naopak kájovské obyvatele nechat tak trochu nahlédnout do historie Boletic i samotného kostela svatého Mikuláše. Když jsme tento pochod chystali a poprvé byli v Boleticích, bylo nám téměř všem jasné, že touto akcí to asi nekončí. Okolí kostela bylo velmi zanedbané, hřbitov zarostlý a my jsme podvědomě cítili, že takto to nemůžeme nenechat, že toto překrásné místo si zaslouží naši péči i úctu.

V dubnu 2016 jsme hřbitov i kostel vysvobodili z nejhorších náletů a začala se psát historie spolkových brigád v Boleticích. Těchto brigád se v rámci svých časových možností s námi účastní také naši dobrovolní hasiči, jejich pomoc je vždy vítaná a my za ni jsme moc rádi. Dlužno dodat, že i po pěti letech nás brigády těší a vždy na podzim už se těšíme na tu další jarní. Kostel svatého Mikuláše a jeho okolí jsme tedy tak trochu převzali do své péče.

Protože jsme velmi otevřený spolek, některé naše aktivity vznikají naprosto spontánně. Moc rádi vzpomínáme na náš slogan z jara 2020: *Radost pro všechny - roušky pro vás*. Tehdy jsme několik nocí šili roušky a byli jsme první, kdo je mohl našim starším spoluobčanům nabídnout. Zájem byl obrovský, stejně jako vlna solidarity vás, občanů Kájova. Někdo nám nabídl pomoc při šití roušek, někdo staré povlečení, abychom měli z čeho šít. Na tuto dobu vzpomínáme moc rádi.

V posledních dvou letech jsme byli nuceni naše aktivity omezit. Kromě již zmíněných letních táborů na Olšině se nám 28. 10. 2021 podařilo uskutečnit pochod *Za křenovskými řopíky*.

O dalších plánech do budoucna se v této době jen velmi těžko píše. Určitě bychom vás, vážení čtenáři, chtěli pozvat na další pochod Kolem Kájova, který bychom chtěli uskutečnit v březnu jako pozdrav začínajícímu jaru, cíl zatím neprozradíme...

jsme měli z besedy o historii i současné činnosti našich dobrovolných hasičů, kterou se podařilo uskutečnit i s pamětníky. Vzpomínání bylo moc zajímavé, stejně jako všechny fotografie, které se tenkrát podařilo shromáždit a promítnout.

Hezkou tradicí se staly i novoroční pochody do Boletic, každoroční radostí pro nás bylo vymýšlet občerstvení, které pro všechny, kdo do Boletic dorazí, připravíme. S radostí jsme

Pocta boletického kostelu svatého Mikuláše

Lenka Augustinová (text i foto)

V roce 2019 se na náš spolek Radost pro všechny obrátili šéfredaktor Josef Pecl a redaktor Jan Matěj Krnínský z Českokrumlovské televize s neobvyklým návrhem natočit dokumentární film o kostele svatého Mikuláše v Boleticích. Proč se obrátili právě na náš spolek? Důvody byly hned dva. Jan Matěj Krnínský je s boletickým kostelem spjat už od doby, kdy kostel připadl obci Kájov. Toto místo mu stejně jako mnohým z nás učarovalo. Pravidelně dokumentoval brigády našeho spolku, reportáže z nich mohli pak diváci vidět právě v regionální televizi. Pečlivě a s nadšením naslouchal všem novinkám, sdílel s námi všechny radosti, které kostel našemu spolku přinášel. Ve zmíněném roce pak byl vypsán Jihočeským krajem dotační program na pořízení dokumentárních filmů. Žádat mohly občanské spolky a sdružení, a tak si Matěj vzpomněl na ten náš. Po konzultaci s panem starostou jsme žádost podali, bohužel jsme neuspěli. V dalším roce pak dotační programy směřující do kulturní sféry už vypsány nebyly. Protože všem zúčastněným přišlo líto, že by dokument nevznikl, bylo rozhodnuto, že jej finančně zajistí obec Kájov. Příspěvek 50 000 Kč byl jednohlasně schválen všemi zastupiteli.

Ve filmu s prostým názvem se prolínají dvě roviny. Jednou z nich je povídání s lidmi, kteří jsou s kostelem a jeho okolím spjati. Ať už jsou to bratři bratři Štefan a Jan Koritarovi, kteří zavzpomínali na školní rok v boletické škole i na život malých kluků v padesátých letech ve vojenském prostoru, pplk. Ing. Marián Varga, přednosta Vojenského újezdu Boletice, nebo terapeut psychiatrické léčebny Červený Dvůr pan Alexandr Debnar. Druhou rovinou je historie kostela a okolních budov. V této části diváky slovem provede člen Činohry Jihočeského divadla pan Jiří Untermüller, který svým zajímavě zbarveným hlasem dodává scénáři i celému filmu to pravé kouzlo. Prvním natáčecím dnem byla sobota 30. července 2021. V tento den nás Olymp přivítal sluníčkem a překrásně modrým nebem. Díky tomu mohly vzniknout i velmi zajímavé záběry z dronu. Okolí boletického kostela ale má svůj zvláštní, smutný půvab i v pochmurném, uplakaném počasí. A právě takové počasí bylo v listopadu, kdy natáčení pokračovalo. Přestože na Olympu byla opravdu zima a nevlídná, z natáčení jsme měli všichni velkou radost. Teď už je před námi poslední důležitý krok - představení dokumentárního filmu vám, divákům. Srdečně vás zveme na slavnostní premiéru, která se uskuteční přímo v Boleticích 10. června 2022 ve 21 hod.

Autor scénáře Jan Matěj Krnínský a kameraman Pavel Hádek během natáčení

Spolek Křenov

Marie Radová (text i foto)

Spolek Křenov vznikl 1. srpna 2019 a aktuálně máme 18 členů. Spolek byl založen nejen za účelem pořádání kulturních a sportovních akcí, ale také za účelem zvelebování osady a ochrany přírody v osadě Křenov, která je součástí obce Kájov. Jsme mladý spolek, který se snaží svými aktivitami různého charakteru oslovit obyvatele osady.

Aktivní jsme začali být ještě před založením spolku, v roce 2018, kdy se v osadě poprvé v novodobé historii rozsvítil vánoční strom. Následně jsme na jaře v roce 2019 stavěli májku a pálili čarodějnice. Právě tady vznikl podnět k založení spolku. V naší osadě se snažíme vybudovat kulturně-společenské vztahy různými akcemi během roku, které jsou vhodné jak pro děti, tak i pro dospělé. Každým rokem se snažíme naše aktivity a jejich organizaci zdokonalovat. Pořádáme masopust, velikonoční stezku pro děti, stavění máje a pálení čarodějnic, jarní úklid, dětský den, rozloučení s létem, dýňování, stavění, zdobení a rozsvícení vánočního stromku a mikulášskou nadílku.

V roce 2020 jsme poprvé uspořádali masopust, kterého se zúčastnilo cca 20 masek, jak dětí, tak dospělých, které za hudebního doprovodu harmonikáře obešly každý dům v osadě. Tato akce byla obyvateli hodnocena velmi kladně. Bohužel jsme v letošním roce v důsledku epidemiologické situace museli masopust zrušit, ale doufáme, že v následujících letech budeme mít možnost ho opět uspořádat.

Velikonoce se u nás pojí se zdoběním velikonočního stromu u kapličky. Následně si děti projdou předem připravenou trasu nad osadou, kde jsou pro ně na jednotlivých stanovištích připraveny úkoly většinou s přírodovědeckou a velikonoční tematikou. Na každém stanovišti si pak najdou malou odměnu a na konci stezky na ně čeká sladká odměna v podobě velikonočního balíčku. 30. 4. probíhá tradiční zdobení a stavění máje a příprava hranice na pálení čarodějnic. Spolkové ženy vyrábějí čarodějnice na hranici, děti si mohou v koutku pro tvorbu vyrobit vlastní malé čarodějnice.

V letošním roce proběhla také poprvé akce s názvem Čištění Křenovského potoka, během níž jsme z potoka a přilehlých strání vysbírali a odvezli několik kár odpadů. S touto aktivitou počítáme i do dalších let. Míst k úklidu okolo osady se bohužel najde více a my budeme mít čistější osadu a přírodu pro život. Při této aktivitě nám nadšeně pomáhaly i děti, které nevěřily, že jsou lidé schopni vozit odpad do přírody. My tedy také ne, když vezmeme v úvahu, že v Kájově je sběrný dvůr. Když jsme se rozhodli tuto akci uspořádat, ani ve snu nás nenapadlo, co a v jakém množství najdeme.

Pro děti pořádáme dětský den. Rok co rok se snažíme o vylepšování soutěžních stanovišť a jejich rozšiřování. Mezi stanovišti, které zde můžeme jmenovat, je shazování plechovek, skládačky, chytání rybiček, házení kroužků, kriketová dráha, střílba z luku, skákání v pytlích apod. Na konci na ně čeká dětská dílnička, medaile a odměny za splnění soutěžních úkolů, opékání buřtů a skákací hrad. Na konci léta pořádáme rozloučení s létem, což je sportovně-kulturní odpoledne pro děti

Masopust v Křenově

a dospělé. V letošním roce soutěžili dospělí ve dvojici s dětmi asi ve čtyřech disciplínách. Tři nejlepší páry pak byly odměněny medailemi. Na své si přišli i ostatní, k poslechu i tanci nám zahrál pan harmonikář.

V průběhu listopadu pořádáme dýňování, kdy si děti za asistence svých rodičů vyřezávají dýně. Ty jsou pak většinou vystaveny u kapličky nebo si je děti odnesou domů.

Na tuto akci se snažíme vždy připravit i nějaké pochutiny z dýní, jako je polévka a něco sladkého. V letošním listopadu ještě proběhlo osázení ohraničení dětského hřiště habry, které nám zakoupila Obec Kájov. Na první adventní neděli pak připravujeme a zdobíme stromeček, stavíme betlém. Navečer, když se setmí, se pak těšíme, že ho s našimi spoluobčany, rodinou i přáteli společně rozsvítíme a alespoň na chvíli se lidé zastaví a načerpají atmosféru přicházejících Vánoc při zvuku vánočních koled, cukroví a punče. Při posledním akci roku se setkáváme s Mikulášem, čertem a andělem u vánočního stromku. Děti si vyslechnou pochvaly, ale i pokárání, zarecitují básničku nebo zazpívají, dostanou nadílku a na chvíli slíbí, že budou hodné.

Od obyvatel osady slyšíme samou chválu a poděkování za to, že se po mnoha letech v osadě něco děje. Máme jejich plnou podporu. Jsme za to rádi. Motivují nás stejně, jako nás motivují spokojené děti, které se snažíme vést k rozumným aktivitám. Naší odměnou a hnacím motorem je pro nás, když vidíme, že dětem i dospělým se na našich akcích líbí a odcházejí z nich spokojení. Je pravdou, že v roce 2021 jsme byli nuceni některé plánované akce zrušit, přesunout či nějak omezit z důvodu různých restrikcí a epidemiologických opatření, ale ani to nás neodradilo a budeme doufat, že nastávající rok 2022 bude pro nás pro všechny úspěšnější.

Zvelebování srubu v Kladenském Rovném

Natálka Postlová

Už tomu budou čtyři roky, co můj děda Jaroslav Postl na rybářské soutěži *Memoriál Ing. Jana Červa* dostal od Českého rybářského svazu, Místní organizace Český Krumlov společně s panem Soukupem klíč od srubu, který se nachází u rybníka v Kladenském Rovném a všichni místní ho znají jako *Vébrák*. Dříve měl tento srub ve vlastnictví pán, který ho v posledních několika letech nenavštěvoval. Proto ho ČRS Místní organizace Český Krumlov koupila za účelem využití srubu a jeho okolí včetně rybníka, na kterém byl doposud zákaz rybolovu, pro rybářské kroužky.

Jedná se o malou chatku s překrásným výhledem na rybník i okolí Kladenského Rovného. Bohužel byla skoro celá schovaná v křoví a vysoké trávě. Obrovské, nebezpečné a suché stromy, které obléhaly srub, bylo zcela jistě nutné pokácet. Bylo třeba vysekat i břeh rybníka. Na úpravě okolí srubu se podílely děti z rybářského kroužku Kájov. Uskutečnilo se několik brigád, do kterých se samozřejmě zapojili i místní nadšenci a někteří rodiče dětí. Snahu bylo vidět opravdu u všech. Poté nás čekala úprava vnitřku srubu. Nejprve jsme vyklidili starý nepoužitelný nábytek a přivezli novější. Později se do chatky nainstalovala kamna, která věnoval jeden z tatínků malých rybářů z Kájova. Nakonec nám šikovní tatkové postavili i nové molo. Takováto brigáda byla pro děti mnohdy zábavná, ale určitě i náročná. Po tak skvěle odvedené práci si mohly opéci buřta. Už na jaře budou moci rybáři nejen z Kájova srub, doufám, plně využívat k rybářské teorii – poznávání ryb, živočichů a rostlin, rybolovné technice, lov ryb na udici, ale hlavně k chycení co největších úlovků.

První společnou akci rybářských kroužků byla účast na výlovu rybníka. Děti se mohly zblízka seznámit s tím, jak probíhá výlov. Můj děda ukazoval vylovené ryby, děti je zkoušely poznávat. Odměnou jim pak jistě bylo to, že viděly i raka. Také poznaly zvyk podávání koláčů, které by měla podle tradice péct baštýřka pro hospodáře a lovící rybáře. Nakonec si na nich pochutnali nejen velcí a malí rybáři, ale i všichni přítomní diváci.

Můj velký dík patří všem, kdo na brigády do Kladenského ve svém volném čase jezdí. V neposlední řadě musím zmínit Lenku Augustinovou, která s opravdu velkým zájmem podporuje všechny tyto akce a s radostí se jich i účastní, za což má můj převeliký obdiv. Děkuji, Lenko!

Koláče pro hospodáře, foto Lenka Augustinová

Kájovská komunita Milosrdných sester sv. Kříže

Sestra Karmela

Sestry sv. Kříže působí v Kájově od podzimu 2012, kdy převzaly starost o poutní kostel a přilehlý areál od německých sester sv. Vincence z Pauly, které se po třinácti letech svého plodného působení vracely z důvodu nemoci do svého mateřince v Mnichově. Složení komunity sester se během devíti let několikrát proměnilo. V současné době komunitu tvoří tři sestry. Nejmladší členkou naší tříčlenné komunity je sestra Pia, která je takový náš domácí IT pracovník a letos začala na základní škole v Kájově učit náboženství. Sestra Tobia se kromě jiného hodně věnuje údržbě a drobným opravám, kterých je v tak velkém objektu stále dost, a s tím souvisejícím nákupům. Kdo doma něco opravuje nebo kutí, ví, o čem mluvím. Já zase ještě pracuji jako nemocniční kaplan v českokrumlovské nemocnici, což jsou momentálně dvě odpoledne týdně. Pokud by se někdo ze čtenářů dostal do nemocnice, stačí mě kontaktovat, nabízím návštěvu. Kromě toho pravidelně navštěvuji několik nemocných a seniorů v Českém Krumlově.

Jak konkrétně vypadá naše činnost? Všechny tři se různým dílem podílíme na údržbě a provozu tohoto poutního místa. Zahrnuje to jak práce manuální – např. úklid, práce na zahradě, hubení škůdců (letos jsme chytily už asi deset myší, nepodařilo se nám vyhnat všechny ptáky z kostela a ještě se nám nepovedlo chytit kunu...), kontroly objektu a plynových kotelen, kontroly teploty a vlhkosti... – tak také pastorační – přijímání poutníků, komentované prohlídky, připravované programy pro děti, farníky, nemocné a podobně. Poslední čtyři roky zde probíhaly velké opravy. Při opravách jsme se snažily mnohé vyfotit, protože někdy se to tu měnilo ze dne na den. Jak se později ukázalo, mnohdy se pro objasnění nebo upřesnění něčeho hodily i naše laické fotky... Nyní se ještě dokončují restaurátorské práce některých děl a postupně se přivážejí do depozitáře, některé budou instalovány v kapli sv. Jana Nepomuckého, jiné budou později vystaveny v prostorách malého muzea. S dokončením čtyři roky trvajících oprav vzrostl zájem o komentované prohlídky objektu. Přes léto přichází hodně poutníků, kteří se chtějí v kostele především pomodlit, ale rádi si také vyslechnou něco o historii duchovních kořenů tohoto poutního místa. Přichází však také hodně těch, kteří naopak přijdou kvůli historii a umění, které se tu skrývá, a odchází se srdcem, kterého se dotklo duchovní tajemství. Škála těch, kdo přicházejí, je velká a je dobré jim přizpůsobit způsob komentované prohlídky – jsou to děti, školy, letní tábory, rodiny, skauti, senioři, studenti, učitelé, různé spolky a univerzity třetího věku, kněží, biskupové a církevní hodnostáři, historici, památkáři, restaurátoři... Také se jednotliví návštěvníci liší v přístupu – jedni přichází s úctou a žasnou nad krásou místa, jiní ze zvědavosti, někteří z donucení a najde se i pár takových, kteří si myslí, že jim patří vše... A vzhledem k tomu je nutno komentář přizpůsobit. Poutnickým skupinám připravujeme kostel ke mši svaté. To zahrnuje také péči o bohoslužebné předměty, roucha a další textilie. Pro návštěvníky zajišťujeme také např. distribuci brožury

Opravený farní dvůr, foto Jitka Radimská

nebo pohledů a také jsme začaly vlastnoručně vyrábět růžence nebo nálepky, vizitky, pexeso. Lidé si rádi odnesou něco z kostela na památku. A snažíme se, aby návštěvníci neodešli s prázdnou, i když jdou jen kolem kostela. Proto do vitríny u kostela připravujeme stále zajímavé aktuální myšlenky. Na lavičkách, kterých v areálu přibylo, se dobře sedí a každý si může na nich odpočinout. Areál se snažíme mít upravený, čistý a v létě vyzdobený květinovými truhlíky. Návštěvníci, zvláště velké skupiny, vděčně využijí na dvoře přístupné WC a pak se mnozí jdou rádi občerstvit do Konibaru.

Na faře také během školního roku mají každý měsíc kněží českokrumlovského vikariátu svou konferenci, při které zajišťujeme občerstvení a oběd. Několikrát do roka však také připravujeme menu pro různé biskupy, vařily jsme již pro kardinála a letos při říjnové pouti také pro papežského nuncia v ČR, Mons. Ch. D. Balvo. Přijímáme také zahraniční hosty, většinou z Německa, Rakouska, ale také Polska nebo Slovenska, z Itálie, Holandska, Maďarska... Pokud tudy prochází lidé putující po Svatojakubské cestě, která přes Kájov vede, zastaví se v kostele, chtějí razítko, a někdy zde i přenocují, než pokračují v cestě směrem na Frymburk. Několik let zpět tu tak u nás na zahradě spali ve stanu skotští skauti.

Pravidelnými každoročními návštěvníky Kájova byli vždy němečtí rodáci, ať už přímo z Kájova nebo z širokého okolí. Ještě v roce 2019 šli rodáci z Frymburku pěšky do Kájova a svou pouť zakončili mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tyto velké poutě už bohužel druhým rokem nebyly možné. S některými z nich udržujeme tedy písemný kontakt. Vánoční přání s dopisem zasláme asi sedmdesáti zahraničním poutníkům a dobrodincům.

Návštěva skautů ze Skotska

Putování do Betléma 2021

Občas k nám přicházejí i lidé bez domova, buď místní, nebo jen procházející. Ti pak vezmou za vděk teplým čajem, jídlem, někdy oblečením. Proto máme takzvanou charitní skříň a v ní menší zásoby oblečení, bot, hygienických potřeb apod.

Přestože trvající doba covidu omezila mnoho činností, stále se nám daří uskutečnit již tradiční akce (nejen) pro děti jako Putování se svatým Martinem, Návštěvu sv. Mikuláše, Putování do Betléma nebo Tříkrálovou sbírku. Lze to jen díky nadšeným dětem a dobrým lidem, kteří jsou ochotni obětovat čas a také díky dlouhodobé dobré spolupráci s místní základní školou v čele s paní ředitelkou Mgr. Lenkou Augustinovou. Je nám líto, že jsme letos neměly žádné tvoření pro děti. Hledáme cestu, jakým jiným způsobem by šlo realizovat.

Naše činnost na kájovské faře je velmi rozmanitá. Ale to asi patří k našemu způsobu života. V roce 1872 přišly ze Švýcarska na pozvání hraběnky Luisy Šternberkové první sestry do Malenovic, kde se měly starat o děti v mateřské škole. Už předtím ale přišly tři sestry do Horního Litvínova, kde měly pracovat v továrně na sukna. Podle přání našich zakladatelů P. Theodosia Florentiniho (1808-1865) a Matky Marie Terezie (1825-1888) mají sestry dělat to, co je potřeba. Letos slavíme už 150 let Milosrdných sester sv. Kříže v české zemi.

Uvědomujeme si, že naše působení v Kájově je možné proto, že nad námi drží ochrannou ruku duchovní správce prelát Václav Pícha, J.C.D. a také moc děkujeme za vstřícnost a podporu panu starostovi, místostarostovi, všem zastupitelům i všem zaměstnancům obecního úřadu.

Když jsem dostala úkol napsat něco o naší činnosti zde v Kájově, vedlo mě to k zamyšlení. Dovolím si tedy tento závěr. Tak jako můžeme vyjmenovat mnoho činností, které v domácnosti dělá maminka, přece víme, že nejde jen o ty jednotlivé činnosti, ale důležité je, že tím vším vytváří domov. Stejně tak i učitel učí děti matematiku, jazyky, zeměpis nebo dějepis, ale víme, že tím především mladou generaci vzdělává a předává jí naši kulturu. I my zde máme zcela konkrétní úkoly a činnost. Podstatné však je, že tu jsme jako připomínka určitých životních nadčasových hodnot a že se tu v kostele u Panny Marie modlíme za tento kraj. Dovolím si říct, že jsme si toto místo zamilovaly a až budeme někdy poslány jinam, odneseme si ho v srdci.